בפני הממונה על פניות דיירים
לפי חוק הרשות הממשלתית להתחדשות עירונית, תשע"ו - 2016

פנייה מס' 25

1

בעניין: הפונה גב' XXXXX
באמצעות עו"ד דוד בלודז

ובעניין: מיזם תמ"א 38/1 ברחוב שפירא 4, אשקלון
חברת נורי אחזקות בע"מ וחברת התחדשות שפירא 1 בע"מ

החלטה

1. החלטה זו מתייחסת לפנייתו של גב' XXXXX (להלן: "**הפונה**") מיום 18.7.2018, שהתקבלה ביום 28.7.2018, להשלמות מידע שהתקבלו לאחר המועד האמור, האחרונה מביניהן מיום 11.12.2019 (להלן: "**הפנייה**").

2. לפי הפנייה, בסביבות דצמבר 2014 חתמה הפונה, בעלת זכויות בבניין הרשום כבית משותף ברחוב שפירא 4 באשקלון, והידוע כגוש 3015 חלקה 9 (להלן: "**הבית המשותף**"), על הסכם לארגון עסקת התחדשות עירונית, בינה לבין חב' נורי אחזקות בע"מ ח.פ 514026476 (להלן: "**הסכם הארגון**" או "**ההסכם**", ו"**נורי אחזקות**"). עוד על פי הפנייה, הפונה אינה ילידת הארץ והיא דוברת רוסית כשפת אם.

3. יצוין, כי חברה נוספת (מלבד נורי אחזקות) לקחה חלק בבירור הפנייה. מדובר בחברת התחדשות שפירא 1 בע"מ (להלן: "**שפירא 1**") לגביה נמסר, כי נורי אחזקות העבירה אליה את ביצוע הפרויקט וכי "בעלי המניות בחברת נורי [נורי אחזקות – ת.ע.ז] הינם גם בעלי המניות בחברת שפירא 1..." (נורי אחזקות ושפירא 1 יכונו להלן: "**המשיבה**").

4. עיקר עניינה של הפנייה בשתי טענות: טענה לפיה הפונה חתמה על הסכם הארגון, שנכתב בשפה העברית בה היא אינה שולטת, ללא שהבינה על מה היא חותמת, לאחר שהופעל עליה לחץ לחתום, וללא שבקשתה לקבלת עותק של ההסכם עליו חתמה נענתה (להלן: "**הטענה הראשונה**"); טענה לפיה הסכם הארגון פקע (להלן: "**הטענה השנייה**"). בהקשר זה, של הטענה השנייה, מבקשת הפונה את אישור הממונה מכוח סעיף 16(ג) לחוק התחדשות עירונית (הסכמים לארגון עסקאות), תשע"ז – 2017 (להלן: "**החוק**"), כי אכן, ההסכם פקע.

5. משאין מחלוקת כי ההסכם הינו "הסכם לארגון עסקת התחדשות עירונית" כמשמעותו בחוק, ואף לא אחד מהצדדים לפנייה חלק על כך במסגרת הליך הבירור, לא אקדים דיון בנושא, אלא אפנה כבר עתה לדון בטענות הפנייה לגופן. אפתח בטענה השנייה.

6. סעיף 16(ג) לחוק מקנה לממונה על פניות דיירים את הסמכות "לתת אישור לבעל דירה כי הסכם לארגון עסקת התחדשות עירונית פקע בשל אי עמידה בתנאים הקבועים בסעיף 5 או 6, לפי העניין". סעיפים 5 ו-6 עוסקים בסוגיית תוקפו של הסכם לארגון עסקה. הראשון עוסק ב"תוקפו של הסכם לארגון עסקת בינוי ופינוי" והשני ב"תוקפו של הסכם לארגון עסקה לפי תכנית חיזוק". ענייננו אנו בסעיף השני הוא סעיף 6 שכן, העסקה שקודמה ואף נחתמה על ידי בעלי זכויות בבית המשותף היא עסקה לפי תכנית החיזוק.

7. סעיף 6 קובע כלהלן:

> "6. (א) הסכם לארגון עסקה לפי תכנית החיזוק יעמוד בתוקפו שישה חודשים מהמועד הקובע, ואולם בהתקיים אחד מאלה בתוך שישה חודשים מהמועד הקובע, יעמוד ההסכם בתוקפו 12 חודשים מהמועד הקובע:
>
> (1) המארגן התקשר בהסכם עם 50% לפחות מבעלי הדירות בבית משותף שיש בו 16 דירות לכל היותר;
>
> (2) המארגן התקשר עם 40% לפחות מבעלי הדירות או עם 8 מבעלי הדירות לפחות, לפי הגבוה, בבית משותף שיש בו 17 דירות או יותר.
>
> (ב) עמד ההסכם בתוקפו 12 חודשים מהמועד הקובע כאמור בסעיף קטן (א) והתקיים אחד מאלה בתוך התקופה האמורה, יעמוד ההסכם בתוקפו 18 חודשים מהמועד הקובע:
>
> (1) המארגן התקשר בהסכם עם ארבע חמישיות לפחות מבעלי הדירות בבית המשותף;
>
> (2) היזם שעמו התקשר המארגן התקשר בעסקה לפי תכנית החיזוק עם שליש לפחות מבעלי הדירות בבית המשותף אשר לגביו נחתמו ההסכמים לארגון עסקה לפי תכנית החיזוק.
>
> (ג) עמד ההסכם בתוקפו 18 חודשים מהמועד הקובע כאמור בסעיף קטן (ב) ונקלטה בוועדה המקומית בקשה להיתר בנייה שהוגשה על ידי המארגן או מי מטעמו בתוך התקופה האמורה – יעמוד ההסכם בתוקפו 36 חודשים מהמועד הקובע."

8. כאמור, לפי הפנייה, הסכם הארגון נחתם בסביבות דצמבר 2014, דהיינו, לפני מועד כניסתו לתוקף של החוק. סעיף 20 לחוק, שעניינו תחולת החוק, מחיל את רוב הוראות החוק גם על הסכם שנחתם לפני מועד כניסתו לתוקף של החוק:

> "20. (א) הוראות חוק זה יחולו על הסכם לארגון עסקת התחדשות עירונית, עסקה לפי תכנית החיזוק ועסקת פינוי ובינוי שנחתמו מתום שלושה חודשים מיום פרסומו של חוק זה ואילך (להלן – יום התחילה).

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), הוראות חוק זה, למעט סעיפים 2, 3, 4 ו-12, יחולו גם על הסכם לארגון עסקת התחדשות עירונית שנחתם לפני יום פרסומו של חוק זה, ואולם לעניין הסכם כאמור יהיה המועד הקובע תשעה חודשים מיום התחילה."

9. לפי סעיף 20(ב), סעיף 6 לחוק, שעניינו, כאמור, תוקפו של הסכם לארגון עסקה לפי תכנית החיזוק חל גם על הסכם כאמור שנחתם לפני מועד כניסתו לתוקף של החוק.

10. בתגובה שהעבירה המשיבה ביום 5.2.2019, באמצעות בא כוחה, עו"ד רסטי בזמן, טענה המשיבה לעניין תוקף הסכם הארגון:

"לעניין עמידת הנילונה במועדים הקבועים בחוק יובהר, כי הסכם הארגון הראשון נחתם ביום 27.12.14 ובתוך התקופה הקבועה בסע' 6(א')(2) לחוק התקשרה החברה עם 60% מדיירי הבית המשותף (החלקה).

היזם התקשר בהסכמי עסקה עם כ -50% מדיירי הבית המשותף בתוך התקופה בקבועה בסע' 6(ב')(2) ובכך עמדה הנילונה גם בהוראות הסכם זה.

הבקשה לועדה מקומית לתכנון ובניה בקשר עם החלקה נשוא התלונות [הוגשה] בשנת 2016 ובכך עמדה החברה גם במועדים הקבועים בסע' 6(ג') לחוק. העתק הבקשה צורף לתגובת הנילונה".

המשיבה לא תמכה את טענותיה אלו בהסכמי הארגון החתומים או בעסקאות שנחתמו ולא נענתה לפניותיי החוזרות אליה לקבלת כלל ההסכמים החתומים. זאת, על אף שהוסבר לה ולבא כוחה, הן בעל פה והן בכתב, למשל, בפנייתי אליה מיום 20.2.2019, כי "כידוע לך, ההסכמים החתומים דרושים לצורך בחינת תוקף הסכמי הארגון וטענותיך בנושא, בדבר שיעור החתימות, בכל הכבוד, אינן יכולות לבוא במקום ההסכמים. הדבר הוסבר שוב ושוב, לרבות בישיבה (ישיבה שהתקיימה ביום 29.1.2019 לשם בירור הפנייה, בנוכחות הצדדים לה – ת.ע.ז., להלן: "**מעמד הישיבה**") ובמייל מטה. עוד כפי שהוסבר באריכות, אבקשך להעביר כל מסמך הרלוונטי לנושא תוקף הסכמי הארגון לפי סעיף 6 לחוק..., והתומך בטענות מרשתך לעניין זה... יובהר כי זו פנייתי האחרונה אליך בנושא. ככל שעד ליום 27.2.2019 לא יועברו כל ההסכמים החתומים וכל המסמכים הדרושים לקבלת הפניות, אראה זאת כסירוב להעברת חומרים ואשקול הסקת המסקנות המתבקשות מכך". כאמור, על אף פניותיי, ההסכמים החתומים לא הועברו לעיוני.

11. על רקע הטענה הראשונה של הפונה, בפנייתה, לפיה, בין השאר, בקשתה לקבלת עותק של ההסכם לא נענתה, ולמעשה, היא אינה מודעת לתנאי ההסכם עליו חתמה, ובכלל זה, למועד הפקיעה, התנהלותה זו של המשיבה, לא יכול שתעמוד לזכותה ותמנע את בירור הפנייה. אי לכך, על אף שבמעמד הישיבה הפונה לא זכרה בוודאות אם אכן חתמה על ההסכם, משהמשיבה, שהיא

שמחזיקה בהסכמים החתומים, אישרה בתגובתה לפנייה, כי "... המתלוננת חתמה על הסכם הארגון לאחר שקראה את ההסכם... " (סעיף 74 לתגובה), אני יוצאת מנקודת הנחה, שאכן הפונה חתמה על הסכם הארגון לפני יום פרסומו של החוק, כנטען בפנייה.

12. לפי סעיף 20(ב) לחוק, הסכם ארגון שנחתם לפני יום פרסומו של החוק (3.4.2017) יהיה "המועד הקובע" לגביו תשעה חודשים מ"יום התחילה". "יום התחילה" הוגדר, בסעיף 20(א) לחוק, כשלושה חודשים מיום פרסומו של החוק, דהיינו יום 3.7.2017. וכך, המועד הקובע לגבי הסכם ארגון שנחתם לפני יום פרסומו של החוק הינו יום 3.4.2018.

13. מכאן, גם אם אקבל את טענת המשיבה לפיה במהלך תקופת 12 החודשים מהמועד הקובע התקשר היזם בעסקה לפי תכנית החיזוק עם כ-50% מבעלי הדירות בבית המשותף, ואקבע כי בכך עמדה המשיבה בדרישות סעיף 6(ב) לחוק, כי אז הדבר יביא להארכת תוקפו של הסכם הארגון ל – 18 חודשים מהמועד הקובע, דהיינו, עד ליום 3.10.2019.

14. כדי להאריך את תוקפו של הסכם הארגון מעבר למועד זה (3.10.2019) על המשיבה היה להוכיח שתנאי סעיף 6(ג) לחוק התמלאו, היינו, ש"נקלטה בוועדה המקומית בקשה להיתר בנייה שהוגשה על ידי המארגן או מי מטעמו בתוך התקופה האמורה", שאז "יעמוד ההסכם בתוקפו 36 חודשים מהמועד הקובע".

15. בתגובה מיום 5.2.2019 ב"כ המשיבה אמנם טען, כפי שכבר נאמר, ש"הבקשה לועדה המקומית לתכנון ובניה בקשר עם החלקה נשוא התלונות בשנת 2016 ובכך עמדה החברה גם במועדים הקבועים בסע' 6(ג) לחוק", אך, כאמור לעיל, טענה זו לא הוכחה. המשיבה אמנם צירפה לתגובתה צילום של בקשת היתר (נספח 12). אולם, בקשה זו מתייחסת לרחוב שפירא 1, גוש 3019, חלקה 53, ואילו הפונה מתגוררת ברחוב שפירא 4, גוש 3015, חלקה 9 (כך לפי נסח רישום הבית המשותף והסכם הארגון). כלומר, היתר הבנייה שצורף לתגובת המשיבה אינו מתייחס לבית המשותף בו מצויה דירתה של הפונה, שהוא הבית המשותף הנזכר בהסכם הארגון.

16. לא זו אף זו, ביום 11.12.2019 העביר בא כוחה של הפונה, עו"ד בלודז, מסמך מעיריית אשקלון (להלן: "**העירייה**") שהוצא באותו יום, שבו נאמר: "לאחר בירור עם הגורמים הרלוונטיים, להלן החלטת הממונה ליתן המידע המבוקש כמפורט להלן: בבדיקה נמצא כי לא הוגשו תיקי מידע או בקשות להיתר בכתובות רח' שפירא 2, 4 ו-7".

17. המסקנה הבלתי נמנעת מן הדברים דלעיל הינה, כי עד ליום 3.10.2019 לא הוגשה וממילא לא נקלטה בוועדה המקומית בקשה להיתר בנייה עבור הבית המשותף ברחוב שפירא 4, בו מתגוררת הפונה, שהוא הבית המשותף הנזכר בהסכם הארגון.

18. בתגובתה לפנייה טוענת המשיבה, בין היתר, כי "... לא עלה בידי המתלוננת (הפונה – ת.ע.ז.) להצביע על סיבה כלשהי אשר יש בה כדי לבטל את ההסכם..." (סעיף 78 לתגובה).

לעניין טענה זו יובהר, כי בענייננו, אין מדובר בסמכות שבשיקול דעת דוגמת סמכות המוקנית בדין לביטול הסכם. תנאי סעיף 6 לחוק קובעים מועדים לפקיעת תוקפו של הסכם ופקיעה מתרחשת מאליה, באין עמידה בתנאים. משהוצגה בפניי ראיה (אותו מסמך מיום 11.12.2019 שניתן על ידי העירייה), המלמדת על אי עמידה של המשיבה בתנאי סעיף 6(ג) לחוק, מתאפשרת קביעה לפיה ההסכם פקע.

19. משחלפו 18 חודשים מהמועד הקובע ולא נקלטה בוועדה המקומית בקשה להיתר בנייה שהוגשה על ידי המארגן או מי מטעמו בתוך התקופה האמורה, המסקנה הבלתי נמנעת היא שהסכם הארגון פקע.

20. לפיכך, אני מאשרת בזה, מתוקף הסמכות שהוקנתה לי בסעיף 16(ג) לחוק, כי הסכם הארגון פקע.

21. לנוכח התוצאה אליה הגעתי, אני פטורה מלדון בטענה הראשונה שהעלתה הפונה במסגרת הפנייה.

22. בהתאם לתקנות בתי המשפט לעניינים מינהליים (סדרי דין), תשס"א – 2000, ניתן לעתור כנגד החלטה זו לא יאוחר מ – 45 יום מהיום בו התקבלה ההודעה על ההחלטה.

10 נובמבר 2020
כ"ג חשון ה'תשפ"א

תמר עדיאל זכאי, עו"ד
ממונה על פניות דיירים